

Marije Noorbergen: “Het valt mij op hoe goed De Mantelmeeuw georganiseerd is, het is een geoliede machine met vrijwilligers die heel betrokken zijn.”

Foto: Els Sluijs-Kroon

Op zoek naar de werkende waarheid

“In de zorg voel ik me thuis”, zegt Marije Noorbergen, de jongste vrijwilliger van het hospice aan de Meeuwenlaan. Marije is 45 jaar, is getrouwd en moeder. “Werken in het hospice voelt voor mij als een waardevolle aanvulling op mijn betaalde werk als geestelijk verzorger in een verpleeghuis.”

De ander serieus nemen

“Mijn werk in het verpleeghuis bestaat uit een-op-eencontacten met veelal dementerende ouderen. Daarnaast ben ik bezig met het opzetten van groepsactiviteiten, zoals sfeervieringen in de huiskamers. Ik vind het belangrijk dat ik de ander serieus neem. Een bewoonster zegt tegen mij dat haar kamer vol visite staat en dan vraag ik of dat fijn is, of angstaanjagend. Wat wil de visite, vraag ik en wat wilt u dat de visite doet? Ineens zegt ze: ‘U ziet ze niet hè?’ Dat is wat ik in mijn opleiding leerde als de *werkende waarheid van het moment*. Die verschilt voor iedereen en dat respecteren zie ik als de basis van elke ontmoeting.

Praktische hulp

In het hospice is dat niet anders en toch is het werk hier wel degelijk verschillend, aanvullend voor mij. Ik mag een kussen opschudden, een bed verschonen, iemand naar de WC helpen, begrijpen dat het moeilijk is om in je blootje onder de douche te

staan met een vreemde. Luisteren of, zoals ik het liever noem, uitluisteren naar wat de ander jou nog wil toevertrouwen. En mocht je dan horen dat er een verstoorde ouder-kindrelatie is, dat het kind nooit meer de ouder zal zien, dan voel ik verdriet, maar begrijp ik dat dit de werkende waarheid voor deze mens is. Het is niet mijn opdracht daar iets aan te veranderen.”

Andere horizon

Marije studeerde filosofie in Amsterdam en werkte tien jaar als communicatieadviseur bij het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP) – een afdeling van het Ministerie van Justitie, waar ook het Pieter Baan Centrum onder valt.

“Ik was aangesteld om de interne communicatie tussen al die verschillende disciplines op gang te helpen. Het was leuk werk in een fijn team, maar toen na tien jaar de afdeling gereorganiseerd werd, vond ik het tijd om mijn blik op de horizon te verleggen.”

Marije schreef zich in voor de master

geestelijk verzorger bij de Universiteit voor Humanistiek. Dat is een 4-jarige fulltime opleiding, met vakken die de studie filosofie overlappen.

“Ik miste onderwijs in de praktische vaardigheden, die doen er toe als je bij iemand aan een bed zit. Ook miste ik vakken als rituelen en spiritualiteit, die zich richten op het contact als woorden niet meer helpen of mogelijk zijn. Toen ik hoorde van de master aan de Radboud Universiteit ben ik overgestapt. Een hele goede keuze. De docenten staan in het werkveld en mijn medestudenten waren meestal wat ouder en werkend als pastoraal medewerker, SPH'er of coach.”

Een fulltime baan als geestelijk verzorger is moeilijk te vinden, weet Marije, die twee dagen per week zes uur werkt. In de grondwet staat dat iedereen die langer dan 24 uur in een zorginstelling verblijft, recht heeft op geestelijke verzorging.

“Maar we zien nu ook dat de 1e lijn een beroep op ons gaat doen, bij eenzaamheid bijvoorbeeld, of bij palliatieve teams.”

Geoliede machine

Al langere tijd lag er bij Marije thuis een folder van De Mantelmeeuw. Toen twee jaar later een oproep in de Woerdense Courant stond, besloot ze naar de informatieavond te gaan. Dat was kort na een heftig verlies, maar het wonderlijke gebeurde: “Ik voelde

Wetten geven geen zorg, mensen doen dat

“Koester deze bijzondere vorm van zorg”, zei minister Hugo de Jonge tijdens het VPTZ-congres in Amersfoort, waar hij sprak over de vrijwilligers in de terminale zorg. “Zij zijn een belangrijke schakel tussen het professionele domein en het gezinsdomein. Leg vooral geen strengere regels of protocollen op, waardoor de flexibiliteit verdwijnt, die hospices nodig hebben om deze zorg te organiseren.”

dat het vuur boven kwam, het verbaasde me, maar het was er. Ik meldde mij aan en heb nu mijn eerste half jaar achter de rug. Ik zit hier wel in mijn werkveld, maar ik ben niet de geestelijk verzorger. Het vult iets

in mij aan. Dat heb ik ook zo benoemd bij mijn intakegesprek met de coördinatoren, praktisch gezegd voelt het alsof ik iets aan mijn CV toevoeg. Dit werk ligt mij, ik voel mij er goed bij. En het valt mij op hoe goed De

Mantelmeeuw georganiseerd is, het is een geoliede machine met vrijwilligers die heel erg betrokken zijn.”

Interview: Aagt de Ruijter de Wildt

Kerstkoor

Tijdens de kerstperiode is er in het hospice een traditie ontstaan. Ieder jaar komt het koor Rhythm & Friends op uitnodiging naar de Meeuwenlaan om een aantal kerstliederen ten gehore te brengen. Bewoners en familieleden komen samen in de huiskamer en luisteren naar meerstemmig gezongen kerstliederen.

De sfeer in het hospice rond de kerst is

altijd speciaal. Maar als het koor begint met zingen, dan komt er een serene en bijna engelachtige sfeer in het huis.

Kerstmis is het feest van het licht. We verheugen ons en verbinden ons met onze naasten en familie en vrienden.

Het is een mooie traditie geworden die we van harte ondersteunen. Een welgemeend merci voor het koor is hier op z'n plaats.

Japans bezoek voor Mantelmeeuw

Een kleine delegatie van de Japanse welzijnsorganisatie Nonpi-Kounotori bracht eind september een studiebezoek aan hospice De Mantelmeeuw aan de Meeuwenlaan. De Japanners oriënteerden zich bij verschillende woon-zorginstellingen in de regio Utrecht op leerzame verschillen tussen de zorg in Nederland en Japan. Ze waren in het bijzonder geïnteresseerd in het verbeteren van de palliatieve terminale zorg.

‘Leef zoals je bent!’ is de slogan waaronder de Japanse organisatie opereert. Ze werken vanuit de culturele overtuiging dat de samenleving verantwoordelijk is voor de zorg voor ouderen, met persoonlijke aandacht en ruimte voor de eigenheid van het individu.

Voor de Japanners was het bezoek aan Nederland inspirerend. Met eigen ogen konden ze hier zien hoe actieve palliatieve

netwerken en lokale zorg samenwerken. Bij De Mantelmeeuw zagen ze ook hoe dat in de praktijk uitpakt: een hospice dat is ingericht als een ‘gewoon’ woonhuis, waar professionele zorg op dezelfde persoonlijke manier wordt georganiseerd als thuis. Met verpleegkundigen en toegewijde zorgvrijwilligers die elkaar daarin naadloos aanvullen.

Bedankje voor vrijwilligers Mantelmeeuw

De bijna honderd vrijwilligers van De Mantelmeeuw hadden onlangs een mooi feestje in De Hall (Woerden). In oktober, de ‘Maand van de Mantelmeeuw-vrijwilliger’, werden ze een hele zaterdagmiddag lang verwend met onder meer creatieve workshops, een klankschalensessie, een bierproeverij, ontspannende massages, persoonlijke complimentjes, hapjes en drankjes.

Het uitje werd georganiseerd om de vrijwilligers te bedanken voor de enorme inzet waarmee ze weer een jaar lang gezorgd hebben voor mensen in de laatste fase van hun leven. De Woerdense bedrijven El Rey, De Hall en Raaak sponsorden via een beursvloerdeal het evenement, en ook de verzorgers van de workshops en massages deden dat belangeloos.

Bijna 15.000 euro voor Mantelmeeuw

Bijna 15.000 euro was de opbrengst van de jaarlijkse Mantelmeeuw-collecte in augustus. Het viel dit jaar niet mee, ook door de vakantietijd, om aan voldoende collectanten te komen. Toch haalden de tientallen vrijwilligers die met hun collectebussen huis-aan-huis op pad gingen in Woerden, Harmelen, Kamerik,

Zegveld en Linschoten dit mooie bedrag op! Ans van Leeuwen (rechts), de collectant met de hoogste bus opbrengst in Kamerik (340 euro), kreeg in de Maand van de Mantelmeeuw-vrijwilliger (oktober) uit handen van de Kamerikse collectecoördinator Margriet Hoogeveen een fleurig boeket.

Ook vrijwilliger worden? Het verrijkt en verruimt je blik

Vrijwilligers zijn het hart van de organisatie. Zij zetten zich met veel passie en liefde in en zijn bepalend voor de sfeer en cultuur bij De Mantelmeeuw. Sommige vrijwilligers zijn al bijna 20 jaar aan De Mantelmeeuw verbonden, dat zegt genoeg. Nieuwe

zorgvrijwilligers en kookvrijwilligers blijven echter nodig, ook mensen die in de nacht willen werken, thuis of in het hospice. Wie het fijn vindt om iets te doen voor mensen in de laatste fase van hun leven, is van harte welkom op de informatieavond

op **13 januari 2020 om 19.30 uur** in het tuinhuis aan de Meeuwenlaan 14. Graag even aanmelden met het oog op de ruimte: info@demantelmeeuw.nl

Kast met vele laatjes

Loodswaar, de Woerdense verkoper van bijzondere interieur-items, stelde de opbrengst van deze kast (300 euro) beschikbaar aan De Mantelmeeuw.

De kast met z'n vele laatjes inspireerde Maartje van den Bosch tot het schrijven van een mooi gedicht.

LAATJES

Als je een kast
herinneringen hebt
welke koester je dan
het meest van allemaal?

Als je een hoofd vol
geheugenopslag hebt
wat mag er dan
uit al die laatjes komen?

Een leven vol betekenis
een wonder om te delen.

© Maartje van den Bosch

Curlen voor De Mantelmeeuw

De curlingwedstrijden op de Rotary-ijsbaan op het Woerdense Kerkplein zijn enorm populair. Ieder jaar weer heeft de organisator van het curlen (JCI Het Groene Hart) meer gegadigden voor de competitie dan er plekken zijn op het ijs.

JCI Het Groene Hart liet De Mantelmeeuw weten de opbrengst van de curlingwedstrijden dit jaar te doneren aan De Mantelmeeuw. "Daar zijn we blij mee", zegt Mantelmeeuw-directeur Mirjam Bijlenga. "Allereerst zijn we natuurlijk heel vereerd dat we dit jaar het goede doel zijn. Maar curling is ook een mooie combinatie van verschillende thema's die zeker ook bij ons passen: verbinden, genieten van het leven en plezier maken, samenzijn en samenwerken."

Kersttijd

Tekst: Trudy ten Have

Vanuit de decemberkou stap ik in een warme huiskamer. Mark, eind dertig, ligt daar op bed. Hij is aan het bijkomen van een drukke ochtend.

Deze ochtend had veel energie gekost, vertelt zijn vrouw Sylvia. "Onze jongens waren vroeg wakker. Vanuit de huiskamer keken ze de donkere tuin in, die bedekt was met sneeuw. Ze hadden nog nooit sneeuw gezien! Door alle opwinding was Mark ook vroeg wakker. Hij lag ongeduldig te wachten tot hij verzorgd zou worden. De thuiszorg was laat vandaag. Mark werd nukkig, hij had haast, want zijn collega's kwamen op bezoek."

We drinken koffie en Sylvia vertelt verder. Ze zag de collega's schrikken toen ze Mark zagen. Het bezoek verliep moeizaam, doordat ze Mark moeilijk konden verstaan. En ze bléven maar zitten. Alsof ze geen afscheid konden nemen. Nóg maar een keer koffie. "Laatste ronde", had Sylvia op haar aardigst gezegd. Toen ze met het dienblad vol koffie en koek de kamer inliep, struikelde ze over een speeltje. Alles vloog over de vloer. Sylvia zelf bleef overeind. Wat een chaos! Gelukkig hielpen de collega's met opruimen, daarna vertrokken ze. Nu ik er ben, wil Sylvia met de kinderen naar de stad. Even eruit. Ze mogen kerstballen uitzoeken voor in de kerstboom, die ze vanmiddag gaan optuigen. Eerst helpen we samen Mark in zijn stoel en dan gaan ze op pad, een sprankelende jonge moeder en twee enthousiaste jochies van vijf en drie jaar die niet kunnen wachten de sneeuw in te gaan.

Mark vraagt of ik muziek wil opzetten. Hij leunt achterover en heeft zijn ogen dicht. Zijn ene been is over het andere geslagen en zijn voet beweegt een beetje met de muziek mee. Ik zie een ontspannen gezicht en een ontspannen lichaam. Mark begint te praten. Gelukkig kan ik hem verstaan. Hij zegt dat hij wel weet dat zijn einde nadert. Hij vindt het moeilijk dat hij zijn kinderen niet kan zien opgroeien. Daar had hij zich zó op verheugd. "Maar het is nog erger voor de jongens zelf. Kunnen ze wel goed opgroeien zonder vader? Ik maak me er zorgen over. Weet jij daar iets van?", vraagt hij mij. Ik ben even stil. Dan geeft Mark zelf een antwoord: "Ach, samen redden ze het wel."

De redactie wenst u allen een Kerst in verbondenheid en voor het nieuwe jaar kleine momenten van groot geluk

De voordeur gaat open en de jongens rennen de kamer in. Ze popelen om de kerstballen aan pappa te laten zien. Sylvia doet wat kaarsen aan, zet kinderkerstmuziek op en ik hang lampjes in de boom. De kerstmantjes hebben hun kerstmuts op en staan klaar om de boom te vullen. Ik zie hoe

Stichting De Mantelmeeuw

Kantoor: 0348-423784

Voor zorgaanvragen kunt u bellen met 06-21244402 of 06-21245931

Voor meer informatie:
www.demantelmeeuw.nl
De stichting heeft een ANBI status

Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Secretariaat:
Meeuwenlaan 14
3443 BC Woerden

KvK nummer: KvK Utrecht 41265227

Lidmaatschap
Voor €20 per jaar kunt u lid worden van de Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw.

Informatie: kantoor Stichting De Mantelmeeuw.
T. 0348-4237 84 of 06-547 07 051
www.vriendenmantelmeeuw.nl

Bankrekening (IBAN): NL23 RABO 0338 3001 39
t.n.v. Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Colofon

De Nieuwsbrief is het contactblad voor de Vrienden van De Mantelmeeuw en verschijnt driemaal per jaar. Oplage: 1200

Redactie:
Maartje van den Bosch
Adriëne Lansbergen
Janine Peek
Aagt de Ruijter de Wildt

Mailadres redactie: info@demantelmeeuw.nl

Drukwerk en vormgeving: ABC-service, Montfoort

Mark het tafereel vanuit zijn stoel bekijkt. Natuurlijk had hij nu warme chocolademelk willen maken en had hij die lampjes willen doen. Zijn ogen glimmen. En aan zijn glimlach te zien, denk ik zomaar dat die ogen glimmen van trots. Trots op zijn leuke gezin.

Activiteiten

Open Huis

Elke 1e zaterdag van de maand tussen 10.00 – 12.00 uur staat de deur van Meeuwenlaan 14 open. Iedereen die het hospice eens van binnen wil zien is welkom. Wij vertellen u graag over het werk van onze vrijwilligers. Of misschien wilt u informatie over zorgmogelijkheden bij u thuis of in het hospice? Aanmelden is niet nodig

Vanaf 10 december 2019

Curlingcompetitie op ijsbaan in Woerden
Opbrengst voor De Mantelmeeuw

Zaterdag 4 januari 2020

Open ochtend

Dinsdag 13 januari 2020

Informatieavond voor nieuwe vrijwilligers.
Aanvang 19.30 uur in het tuinhuis aan de Meeuwenlaan.
Aanmelden via info@demantelmeeuw.nl of loop gewoon binnen!

Zaterdag 1 februari 2020

Open ochtend

Hele maand maart 2020

Thuiszorgfilmpje in Annex

Zaterdag 7 maart 2020

Open ochtend

Zaterdag 4 april 2020

Open ochtend

Zaterdag 18 april 2020

Symposium

Save the date!

Zaterdag 12 september 2020
Groot Open Huis Hospice, in kader van 20-jarig bestaan

vereniging vrienden van
De Mantelmeeuw